

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

I. Habemus firmiorem Propheticum sermonem, cui benefacitis attendentes, quasi lucernæ lucenii in caliginoso loco, donec dies elucescat, & Lucifer oriatur in cordibus vestris. 2. Pet. 1 v. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

OCTOBER.

R.

Habemus firmiorem Propheticum sermonem, cui benefacis attendentes, quasi lucerna lucenti in caliginoso loco, donec dies elucescat, & Lucifer oriatur in cordibus vestris. 2. Pet. 1. v. 20.

Considera, ejus Revelationis præstantiam, quâ Divus Petrus dignus est habitus, cum in monte Thabor duobus sociatus fratribus Joanni & Jacobo spectavit gloriam Domini nostri JESU Christi Transfigurati. & præ illa Revelatione à se scripturæ sacras estimari fidelibus ostendit, cum his illi præferens agebat: Habemus firmiorem Propheticum sermonem, firmiorem, inquit, non quòd illa Revelatio non etiam ipsa esset firmior, sicut omnia alia veritas fidei, sed quia nulla habenda est ratio ejus, quòd in quacunque revelatione videmus, quantumvis sublimi, nisi quatenus consentit cum his, quæ audimus à Scripturis Divinis, à quibus illa certitudinem accipit, non equidem in se, sed quoad nos. Unde Christus non illi quæ grandi mysterio disposuit, ut in illa sua Transfiguratione secum apparerent Moyses & Elias, ad insinuandum nobis, à libris Legis, significatis per Moysen, & libris Prophetis significatis per Eliam dandum concordans testimonium omni Revela-
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

tionis, ut valida habeatur. Hinc discere estimare, ut par est, Scripturas Sacras, & eas anteferre illis raptibus extaticis, illis suavitatibus, delicijs, donis, quibus in Oratione in ipsum apicem Thaboris jam provectus tibi videris. Quid tuus tibi Spiritus dicit: an quòd Christum cernas in sua gloria revelatum, cum oras, & exclamare tu quoque possis cum Petro: Domine bonum est nos hic esse? Ne credas, nisi cum Christo Moysen videas & Eliam, hoc est, nisi videas consentire cum omnino, quod à Divinis Paginis vel sancitur, vel docetur. Tanto plus firmitatis habet hoc audire, quàm illud videre! Habemus firmiorem Propheticum sermonem.

2. Considera, quomodo ista Scripturæ à S. Petro fuerint comparatæ: Lucerna lucenti in caliginoso loco. Non dicit tenebroso, sed caliginoso: nam ubi lucerna splendet, jam non sunt tenebræ, sed neque lux clara: idem inter nos accidit. Infideles, qui carent ejusmodi lucernâ, versantur in tenebris ignorantia: etiam palpabilibus:
Gen-

Xxx x

Gen-

Gentes ambulat in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita DEI per ignorantiam, qua est in illis. Eph. 4. v. 18. Nos soli non versamur in tenebris: Vos autem fratres non estis in tenebris. I. Thess. 5. v. 4. Sed etsi non versamur in tenebris, in caligine lumus, in caliginoso loco, quia lumen equidem habemus, sed Lucernæ tantum, quod non potest omnino eximere menti tenebras, quantumcunque irradiet, dum Scripturæ Divinæ tollunt quidem ignorantiam pravæ dispositionis illis propriam, qui falsum habent pro vero, prout infidelibus accidit, sed non perinde tollunt ignorantiam simplicis negationis, illis propriam, qui sciunt verum, sed ex parte tantum, uti nobis contingit: Nunc ex parte cognoscimus, quia hinc quasi nihil scimus de DEO, si cum eo comparemus, quod ibi sciemus, quando sol successerit Lucernæ. Cum venerit, quod perfectum est, evacuabitur, quod ex parte est. 1. Cor. 13. v. 8. Atque hæc est prima ratio, quare Scriptura Lucernæ vocetur, quia mentis tenebras non potest omnino discutere. Dignè eum invenire non possumus. Job. 34. v. 23. Sed non ideo tantum Lucernæ dicitur: Lucernæ dicitur, ut indicetur eam semper in promptu habendam, quocumque incedas, quippe quæ quovis passu illuminare nos debeat: Lucernæ pedibus meis verbum tuum. Lucernæ dicitur, ut præterea innuatur nobis, si probè velimus illuminari, maximam reverentiâ eam sequi

oportere adherentes gemino sensui, nunquam verò committendum, ut illa nos sequatur, intentione exoticâ, aut perversâ: *Prophetia Scripturæ propriâ interpretatione non fit. 2. Pet. 1. v. 20. Sciant parte tua in pretio habere inextinguibile beneficium, quod DEUS præstitit tribuendo in tanta caligine Lucernam tam præclaram, quam erigat in quocumque negotio, & exerceat, si stultè lumen emendicet: propterea profanis, Politicis, Potentibus puerorum, qui nitedulus solentur, & non querat ab ista Lucernæ deo sacrosanctâ, quæ nec fallit, nec desinit, & sola à DEO posita est super candelabrum. Lucernæ super candelabrum sanctum. Eccles. 24. v. 4. Considera, quomodo magis fideles vix unquam avertentur ab hac Lucernæ benedictâ, adeo contenti semper erant meditandis, cogitandis, & comparandis Scripturæ fructum inde caperent. Unde hoc loco Apostolum non habuisse necessitatem eos exhortandi ad studium pulcrum, sed tantum opportunitatem laudandi, tantâ jam attentione in id incumbant. Habent magis miorem Propheticum sermonem, qui bene facitis attendentes, quasi lucem lucenti in caliginoso loco. Dum ergo Discipulis suis hic dicit Apostolus bene facitis, an erunt post hæc magis prorsus contrarij, qui potius dicitur: malè facitis? Tu verò magis qualis esse debeat attentio, quæ*

Scripturis conveniat; illi similis, quæ habetur in cavernis caliginosis ad lucernam, quæ sola viam nobis com-
monstrat. quasi lucerna lucenti in cali-
ginosis loco. o quam fixos quisque te-
net oculos in ejusmodi lucernâ, quan-
do per vias graditur tetras, & terribi-
lis non sine gravi periculo ad passum
quolibet pereundi! sic agere nos
oportet. Splendebat lucerna ejus su-
per caput meum, & ad lumen ejus am-
bulabam in tenebris. Job. 29. v. 3. nisi
forte similitudo sumitur à naviganti-
bus, qui, cum densâ nocte procedunt,
nunquam oculos avertunt ab illâ altis-
sime specula lucernâ, quæ sola emi-
nis demonstrat portum. & talis nobis
est Scriptura Sacra.

4. Considera, quomodo ista atten-
tio ad lucernam tam proficuum, non
debeat esse exigui tantum temporis,
provi aliqui concedunt, sed totius vi-
tæ, donec dies elucescat. hoc est, do-
nec nocti hujus seculi denique succe-
dat dies illa beata, quæ sola inter om-
nes meretur hoc nomen, quia erit cla-
ra dies. Donec dies elucescat, & Lu-
cifer oriatur in cordibus vestris.
Vox ista Lucifer duplicem admittit
sententiam. Significare potest stel-
lam istam, quæ lucem affert in spe, &
significare potest eum solem, qui lu-
cem affert in re. Hoc loco secundum
potius Luciferum intelligi quàm pri-
mum, facis verosimile videtur, non so-
lum, quia in alia versione, nempe Sy-
nacâ, expressis verbis legitur: Donec
sol oriatur in cordibus vestris, sed et-
iam quia, si de primo Lucifero sermo

hic esset, videtur fortè dicendum po-
tius, Donec Lucifer oriatur in cordi-
bus vestris, & dies elucescat, quàm,
Donec dies elucescat, & Lucifer oriatur
in cordibus vestris. quia primò oritur
stella diei nuncia, dein dies illucescit,
& non primò illucescit dies, dein stel-
la oritur ejusdem nuncia. Accedit,
quod Lucerna aptari nequeat primo
illi Lucifero, qui lucem affert in spe,
quia tunc omnino nox densa domina-
tur: aptari potest secundo Lucifero,
qui lucem affert in re. Non extingue-
tur in nocte lucerna ejus. Prov. 31. v. 18.
Tu interim vide, quamdiu servandi
sint oculi attentissimi ad lucernam,
hoc est, ad lumen, quod præbent libri
facti, quamdiu non abis ex hoc mun-
do: Donec dies elucescat; nam quam-
diu hic eris, illucescere tibi dies saltem
clara non poterit. Ideo verum est, si
studiosè orationi te impendas, & in ea
gradus assequaris altissimos contem-
plationis, elevationis, extasis, visionis,
oriturum tibi aliquem Phosphorum,
qui lumen cordi tuo accendat, sed ta-
le semper erit, quod diem affert in
spe, nunquam tale erit, quod diem af-
ferat in re: stella erit, sol non erit, &
quis erit, qui existimet se non egere am-
plius lucernâ, quia stella comparuit,
quæ nunquam secum advehit diem
clarum, sed tantum promittit? Neces-
se est expectare solem, quo apparente
lucerna cessabit, aut si non cessaverit,
certè non dabit lucem: Lux lucerna
non lucet amplius. Apoc. 18. v. 23.
& tu ad solem tam speciosum toto Spi-
ritu non anhelabis? o qualis ille sol
erit,

erit, qui non foris tantum te illuminabit, uti sol iste aspectabilis, sed intima cordis tui penetrabilia: unde non dicit: donec dies elucescat & Lucifer oriatur cordibus vestris, sed in cordibus vestris:

Sol erit, qui efficiet te solem alterum illi similem, quem videbis. *Quoniam, cum apparuerit, faciem suam, quoniam videbimus eum, est. 1. Jo. 3. v. 2.*

II.

Sanctus Angelus Tutelaris,

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis, in manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem suum. Pl. 90. v. 11.

1. **C**onsidera, quomodo vox ista *Quoniam*, qua hic prima occurrit, maximam in te excitare debeat confidentiam. est enim particula, quæ ratio redditur non ejus, quod antea dictum est, sed quod proxime dicitur. & sic istum patit constructionis sensum: *Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis, ideo in manibus ipsi portabunt te, ne forte offendas ad lapidem tuum.* Vin igitur nôsse, quare Angeli ad custodiam tuam destinati tam indefesse, tam attentè, tantòque studio tibi assistant? *Quoniam DEUS mandavit.* Si tibi delunt merita, nihil refert: sufficit illis loco omnis tui meriti mandatum, quod acceperunt à DEO, ut tibi assisterent. Ita est, libenter etiam alijs ex causis assistunt tibi, ob amorem, quo in te feruntur, ob aversionem, quam habent à demone, ob desiderium, quo flagrant reparan-

di ruinas Paradisi. id tamen, quod maximè eos movet, est mandatum divinum. Quid igitur hic dicitur, ad obediendum DEO in rebus alijs tibi non sufficit, quod sufficit Angelis movendis, nempe quod scias velle DEUM? DEUS mandavit aliud quærere certè non est decus tantum Angeli, sed diaboli: *Cur respicit vobis DEUS, ut non comideretis omni ligno Paradisi?* Gen. 3. v. 2.

2. Considera, celsitudinem mandatis opponendam esse vilitatem tuam miserabilem, in cujus favorem mandavit. *DEUS d. te. ô dispartes voco DEUM tantæ majestatis tantam seipere curam tui, qui es vilis vilitate culus!* Verum est illud de te hoc, intelligere Interpretes de te justè, non de te peccatore. non quod non quilibet peccatorum bonum habeat Angelum custodem sui, qui curam miteretur, prout vel ipse habuitur.